

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದ ಕಥೆಗಾರ್ತಿ ವಿಜಯಾ ಮೋಹನ್ (ಜ: ಜುಲೈ 1, 1968) ಮಧುಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸುದ್ದೇಕುಂಟೆ ಗ್ರಾಮದವರು. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲಿನ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 'ತಬ್ಬಲೆ ಸಾರು', 'ಕಣ್ಣೆ', 'ಜಾತಿ', 'ಓಟು' ಹಾಗೂ 'ಮೇವು' ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು. 'ನೀರು' ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿ. 'ಜಾತಿ' ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ 'ಬೆನಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಸಂದಿತ್ತು. ಅಜ್ಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಕಥಾಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆದ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬದುಕು ರೂಪಿಸಿದ ನೆಲದ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ತವಕತ್ತಲಣಗಳನ್ನೇ ಕಥೆಯಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಜಯಾ, ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಚೆಲುವು ಹಾಗೂ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಅನನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಭರವಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಹಾಯಕರು ಅವರ ಕಥನಗಳ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. 2025ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ 27ರಂದು ವಿಜಯಾ ಅವರು ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದರು.

ಜಾಸ್ತಿಯಾಗತಾ ಅವ್ವೆ. ನಾಳೆ ಡಿಎಚ್‌ಒರವರು, ಡಾಕ್ಟುಗಳು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇವಗಳೆಲ್ಲ ಇದೇ ಊರಿಗೆ ಬೇಟೆಕೊಡತಾ ಅವರಂತೆ. ಅದರೊಳಗಾಗಿ ಅಸ್ತತ್ರೆಯವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೀರ್ ನಿಂತಾವೆ ಯಾರ್ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕೊಚ್ಚಿ ಗುಂಡಿಗಳವ್ವೆ. ಮುಂದಕ್ಕೋಗದ ಮಂದವಾದ ಚರಂಡಿಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಯಾರ್ ಮನೇಲಿ ಜ್ವರ ಬಂದು ಚೆಕಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುವುದನ್ನ ಮನಗಂಡು. ಜನರಲ್ಲಿ ಅವರೆಸ್ಸು ಮೂಡಸ್ ಬೇಕಂತ ಮೂರ್ ಮೂರ್ ದಿನಕ್ಕು ಊರೂರಿನ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರಿಗೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರದು ಕರದು ಗೈಡ್ ಲೈನ್ ಕೊಡತಾ ಅವರೆ. ಈ ಊರಿನ ಮನೆಮನೇಲಿ ಜ್ವರದ ಕೇಸುಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರೋದಿಂದ ಜಯಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದಾಗಿ ಪೇಶೆಂಟುಗಳನ್ನ ಪತ್ತೆ ಮಾಡ್ ಬೇಕಾಗ್ತೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೆ ಮೂರು ನಾಕು ದಿನವಾದ್ರೆ ಅಸ್ತತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ಬಂದ್ರೆ ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಮಾಡ್ಬಂದ್ರೆ, ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬತ್ತೆ? ಮಾತ್ರ ನುಂಗಿರೋಗುತ್ಯೆತೆ ಎಂಬ ತಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಇದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಸಂದಿಗೊಬ್ಬರು ಇಬ್ಬರು ಜ್ವರ ಬಂದು ಪತ್ತೆಯಾಗತಾ ಅವರೆ. ಅಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯೇ ನಿಗಾ

ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ದಿನಾ ಬೆಳಗಾದರೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಈಚೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಜಯಮ್ಮನಿಗೆ, ತಂಟೆ ತಾಪತ್ರೆಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗತ್ತಲೇ ಇರತ್ತಾವೆ. ಅದರಾಗೂ ಜಯಮ್ಮ ಅಂಥಾ ಗುಂಡಿಯಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇನಲ್ಲ. ಅದಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ತಲೆ ನೆಲಕ್ಕಾಕೀರೆ ನಿದ್ರೆಯೆಂಬೋದು ನಿಗವಾಗಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಬುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು.

ಅಸ್ತತ್ರೆಯವರು ಒತ್ತಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಜನಾ ನೋಡೀರೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳತಾ ಇಲ್ಲ. ಮನೇಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಂಡನೆಯೋನು ಮಾಡೋ ವೃತ್ತಿಗೆ ಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಮೀಪಿನೋಳಿಗೆ ಈ ವಾರದ ಕೆಳಗೆ ಉಪ್ಪಾರ ಕೇರಿಲಿ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಮನೆಮುಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯಿಂದ, ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಗಂಡ ನರಸಿಂಹನೆಯೋನು, 'ಓಹೋ ನೀನು ತರೋ ನಲವತ್ತು ಸಾವರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನೊಡ್ಡತ್ತ ಯಾಕ್ ಉಗುಸ್ ಕಂಡೆ? ಇರಲರವರು ಇರುವೆ ಬಿಟ್ಟಿಗಂಡು ಅಂಬಗಾಡ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಕಂಡು ಕಾಣ್ ದಂಗೆ ಬರ್ತಾ ಇರು ಲೊಡಿಮುಂಡೆ' ಎಂದು ಎದ್ದರು ಕುಂತುರು ಕುಟುಗತಾ ಅವನೆ. ಇಂಥ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ